

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Cur potestas equorum in ore, & caudis sita dicatur, & cur caudæ in capita serpentium desinant? Potestas enim equorum in ore eorum est, & in caudis eorum: nam caudæ eorum similes serpentibus, habentes ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

volandi pennas habent per speciem, sed in terra repunt per actionem: alas per figuram sanctitatis extendunt, sed curarum secularium pondere pragrauati minimè à terra subleuantur. Secundò. Hypocritæ vngulas habent ceruinis similes, quia, quantum possunt, laborem subterfugunt, & persecutionis tempore, cum à charitate non vrgeantur, timidissimi sunt, & fugacissimi. Tertiò. Lapidibus insequentes petunt, quoniam si verbis laeestas, subito ex candescunt. Quartò. Si colla frutice occultauerunt, latere se reliquo putant corpore: quoniam Hypocritæ si colli inflexione humilitatem simulét, & arrogantiam celent, perperam existimât reliquis omnibus actionibus latere posse: cum tamen ipsa se vitia intus latentia necessariò interdum prodant. Quam simulationem cauendam monuit Apostolus ad Colof. 2. *Nemo vos seducat volens in humilitate, & religione Angelorum*, id est, vt interpretatur D. Hieron. *Nemo sicca humilitate superbus, & Angelos se videre mentiens frustra se super homines iactet*. Denique struthionis pennæ aptæ sunt ad galeas adornandas, quoniam fallacia Hypocritarum figmenta, dum ementita sanctitate speciem virtutis exhibent, accommodata plerique interdum videantur ad honores, & tiaras Pontificias obtinendas.

Colof. 2.
D. Hieron.

Cur potestas equorum in ore, & caudis sita dicatur, & cur caudæ in capita serpentium desinant?

Potestas enim equorum in ore eorum est, & in caudis eorum: nam caudæ eorum similes serpentibus, habentes capita, & in his nocent.

S E C T I O VI.

P Rodigiosi sanè equi Ioanni apparuerunt, quippe qui capita habuerint leonina, caudas instar serpentium, & in serpentina capita desinentes, cætero corpore equina forma, ore ignem, fumum, & sulphur vomentes: quod monstri genus ad viuum exprimit Hæreticos, quibus quasi equis Dæmones insident. Illud tamen multò videtur mirabilius, quòd potissimum in caudis potestatem exererent, eaque haberent in serpentina capita desinentes. Igitur cur potestas equorū in ore, & caudis sita fuerit, ratione reddit Diuus Gregorius lib. 33. Moral. c. 28. super illa verba capituli 41. quæ de Leuiathan intelliguntur: *Portas vultus eius quis aperiet?* quo loco D. Greg. per portas vultus Leuiathan Hæreticos intelligit, quia per ipsos tanquam per portas quisque ingreditur, vt Leuiathan in potestatis suæ principatu videat, sicut è contrario Doctores sacri portæ Sion appellantur. Deinde quod sequitur, *Per gyrum dentium eius formido*, de secularibus potestatibus Hæreticorum fausticibus interpretatur. *Quis*, inquit, *istius Leuiathan dentes*, id est, magistris Hæreticos, non despiceret, si non eos per circuitum potestatum secularium terror munitet: duplicem enim calliditate agunt. Etenim quod ab Hæreticis magistris verbis blandientibus dicitur, hoc à Principibus eorum faustoribus gladijs ferientibus imperatur: quæ utrorumque actio in Ioannis Apocalypsi breui est sententia comprehensa, quæ dicitur: *Potestas equorum in ore, & caudis eorum erat*. In ore namque Doctorem scientia, in cauda vero secularium potentia figuratur: nam per caudam, quæ retrò est, huius seculi postponenda temporalitas designatur. Isti ergo equi, id est, nequissimis prædicatoribus vbique carnalium impulsu currentibus in ore, & in cauda potestas est: quia ipsi quidem peruersa suadenda prædicant, sed temporalibus potestatibus fultis per ea, quæ retrò sunt, se exaltant. Hactenus Gregorius. A quo eandem rationem mutuati sunt Haymo, & Ansbertus in hunc locū, illud addentes idcirco caudas in serpentiū capita desinere, ad eisdem nimirò impios Principes exprimendos,

In Hæreticis
tanquam in
equis Dæmones
insident.
D. Gregorius
lib. 41. f.

Hæretici secularium
Principum
potentia fultis.

Haymo.
Ansbert.

mendos, qui dracones in sacris literis appellari consueverunt, veluti Ezech. 29. vbi ad Regem Egypti ita loquitur Dominus: Ecce ego ad te Pharaon draco magne, qui cubas in medio fluminum tuorum. & Hier. 51. ex persona Hierusalem de Nabuchodonosor conquerentis: Comedit me, deuorauit me Nabuchodonosor Rex Babylonis, reddidit me quasi uis inane, absorbit me quasi draco, repleuit ventrem suum teneritudine mea. Atque ex hac expositione illud obiter collige, quo loco habenda sint omnia temporalia, & ipsa orbis imperia, si quidem iuxta Gregorij sententiam, per caudas, quae retrō sunt, exprimuntur, ut virtuti, ac iustitiae postponenda intelligantur.

Secunda ratio est, quia Haeretici lubrici sunt, & tortuosi inftar serpentium, lubrici quidem, quia ubi caput immiserint, id est, initia decipiendi sumperint, sensim totum corpus insinuant haeresum suarum venenatae fundentes: tortuosi autem, quia non recta ingrediuntur. Quod ad primum attinet, hanc serpentis lubricam ad sese insinuandum naturam in serpente illo antiquo, quem in hoc ut in ceteris Haeretici imitantur, expendit D. Greg. lib. 17. Mor. cap. 18. super illa verba capitis 16. spiritus eius ornauit calos, & obstrictante manu eius eductus est coluber tortuosus. Quis, inquit, colubri appellatur nomine, nisi antiquus hostis? serpens quippe non solum tortuosus est, sed etiam lubricus, quia sua gestioni eius si primo non resistitur, repente totus ad interiora cordis, dum non sentitur, illabitur, sed obstrictante manu Domini tortuosus coluber de propriis caernis expulsus est, quia dum nobis Diuina gratia mactetur, u qui nos tenuerat, antiquus hostis eicitur, iuxta illud Ioan. 12. Nunc princeps huius mundi eicitur foras: dum enim corda infidelium tenuit, quasi manum ad latibula serpentis misit, quem admodum cecinit Esaias cap. 11. Delectabitur infans ab ubere super formamine aspidis, & in cauernam reguli, qui ablactatus fuerit, mittet manum suam. Quod uero ad obliquitatem spectat, manifestum id est, ex cap. 27. Esaiæ, cum dicitur, Visitabit Dominus in gladio suo duro, & grandi, & forti super Leuiathan serpentem uictum, & super Leuiathan serpentem tortuosum. Vbi primum aduerte ex D. Hieronymo uictem appellari Daemonem, siue claudentem, quod genus humanum tanquam uictis quidam fetreus carcere concluderit, suaeque potestati subiecerit. Cur autem simul appellatur tortuosus, explicauit D. Basilius in Psalm. 32. super illa verba. Rectos decet collaudatio. Serpens, inquit, qui ad peccatum nobis inceptor fuit, obliquus dicitur, & in serpentem draconem obliquus Dei ensis apud Esaiam inducitur, quoniam multas spiras, & inuolucra facit in timere: serpentis namque tractus inaequaliter per humum serpit. Itaque qui serpentem imitatur, inaequalem etiam suam re ipsa exprimit uitam, sicut qui è diuerso vestigia Dei sequitur, rectas semitas: rectaque pedum vestigia facit: quoniam rectus Dominus Deus noster, & rectitudinem, siue aequitatem uidit uultus eius.

Sed cur equorum caudae in capita serpentium desinunt? Richardus de S. Victore eam rationem affert, quoniam improbi dum nequeunt aperta persecutione nocere, per occultam, & fraudulentam simulationem nocendi sumunt initia. Lululentio rem adhuc reddit Ioachimus. Quia, inquit, cum putantur ab inferendis malis quiete, tunc ex insperato deteriora mala committunt, & ita cauda eorum, id est, finis precedentium malorum in capita desinunt, id est, in ista futurorum. Id quod expressum est Iob cap. 6. ubi de Napui dicitur. Inuoluta sunt semita gressuum eorum, quia uidelicet improbi, & nefarii homines alia mala in alia replicant, quemadmodum exponit D. Greg. lib. 7. Mor. cap. 1. Omne, inquit, quod inuoluitur, in semetipsum replicatur. Bene ergo de reprobis dicitur. Inuoluta sunt semita gressuum eorum: quia ad consueta semper mala replicantur, & quasi extra se tñsi ad semetipsum per circuitum redeunt: quo pertinet illud Psalm. 11. In circuitu impij ambulans. Etenim circulus in quolibet puncto, quod designaueris, & finitur, & incipit.

II.
Haeretici lubrici, & tortuosi.

Iob 26. 13.
D. Gregor.

Ioan. 12. 31.

Esai. 11. 8.

Esai. 27. 1.

D. Hieron.

D. Basili.

Psalm. 32. 2.

III.
Rich. Vict.
Impiij fraudulentius nocent.

Ioachimus.

Iob. 6. 18.

D. Gregor.

Psalm. 11. 9.